

Podczas swojego badania Komisja błędnie zastosowała kryterium efektywności gospodarczej i nie ograniczyła się, z naruszeniem przysługujących jej kompetencji kontrolnych, do wykazania występowania ewentualnej nadmiernej rekompensaty.

- Zarzut piąty: naruszenie podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi przewidzianego w art. 14 TFUE i tym samym naruszenie zasady pomocniczości (art. 5 ust. 3 traktatu o Unii Europejskiej).

Komisja naruszyła prerogatywy ocenne przysługujące jednostkom niższego rzędu państw członkowskich przy definiowaniu usług w ogólnym interesie gospodarczym.

- Zarzut szósty: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE i art. 1 ust. b) lit. v), art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 poprzez stwierdzenie, że zapłata składek stanowi nową pomoc od 1998 r.

Stwierdzenia Komisji opierają się na niewystarczającej ocenie okoliczności faktycznych.

- Zarzut siódmy: naruszenie art. 2 traktatu o Unii Europejskiej, art. 52 Karty praw podstawowych, art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 poprzez pogwałcenie wymogów ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa.

Komisja niesłusznie wychodzi z założenia, że z powodu wyroku Bundesverwaltungsgericht z dnia 16 grudnia 2010 r. (sygn. akt 3 C 44.09) strona skarżąca nie może się powoływać na ochronę uzasadnionych oczekiwań, mimo że w owym wyroku sąd ten wyraźnie zaprzeczył istnieniu pomocy w postaci zapłaty składek na rzecz strony skarżącej. Jako że wyrok ten jest prawomocny, Komisja narusza także zasadę pewności prawa.

- Zarzut ósmy: naruszenie art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 poprzez nakazanie państwu członkowskiemu zażądania całkowitego zwrotu składek od 1998 r. — naruszenie zasady konieczności i proporcjonalności.

Wezwanie skierowane przez Komisję do Niemiec, by państwo to zażądało od strony skarżącej całkowitego zwrotu składek od 1998 r., okazuje się nieproporcjonalne, ponieważ nie uwzględnia ono, że strona skarżąca faktycznie poniosła koszty w związku z utrzymywaniem mocy przerobowych do dyspozycji swoich członków, które to koszty pozostałyby niepokryte.

- Zarzut dziewiąty: naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE poprzez stwierdzenie, że środki ze składek wykorzystane na działania sanacyjne dotyczące obciążeń historycznych należy uznać za pomoc państwa.

Środki ze składek wykorzystane na działania sanacyjne dotyczące obciążeń historycznych wyrównują niekorzyść strukturalną, z jaką musiała uporać się strona skarżąca w związku z przypisaniem jej na podstawie ustawy nieruchomości do sanacji przez kraj związkowy Nadrenię-Palatynat i nie stanowią zatem pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2012 r. — Yuanping Changyuan Chemicals przeciwko Radzie

(Sprawa T-310/12)

(2012/C 273/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (Yuan Ping City, Xin Zhou, Chiny) (przedstawiciel: V. Akritidis, prawnik)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 325/2012 z dnia 12 kwietnia 2012 r. nakładającego ostateczne cło antidumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2012 L 106, s. 1);
- obciążenie strony pozwanej wszelkimi kosztami związanymi z niniejszym postępowaniem, poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51) („rozporządzenie podstawowe”), stanowiącego, że szkoda odnosi się do szkody dla „przemysłu Unii”; oraz naruszenia art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dotyczącego definicji przemysłu Unii, w związku z tym, że strona pozwana błędnie zdefiniowała przemysł Unii poprzez włączenie dwóch niewspółpracujących producentów, z których jeden zaniechał produkcji kilka lat przed okresem dochodzenia.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, wedle których ustalenie szkody dla przemysłu Unii odbywa się na podstawie zebranych dowodów, po dokonaniu obiektywnej oceny wszystkich istotnych czynników, w związku z tym, że strona pozwana dopuściła się oczywistego błędu w ocenie poprzez

dokonanie analizy czynników szkody w sposób arbitralny, na podstawie dwóch odrębnych i wzajemnie sprzecznych zbiorów informacji (czynniki mikroekonomiczne i makroekonomiczne).

- 3) Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że cła mogą zostać nałożone jedynie w zakresie, w którym są one konieczne celem wyeliminowania skutków dumpingu prowadzącego do powstania szkody; art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, stanowiącego, że cła pobiera się niezależnie od cel, podatków i innych opłat; oraz art. 20 ust. 1 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, wymagających przekazania najważniejszych ustaleń i faktów, na podstawie których mają być nałożone cła antydumpingowe, w związku z tym, że strona pozwana dopuściła się kilku oczywistych błędów przy ocenie marginesu szkody, a ponadto nie przedstawiła uzasadnienia.
- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 20 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, przewidującego termin wynoszący co najmniej 10 dni na przedstawienie oświadczeń złożonych po przekazaniu ustaleń ostatecznych oraz naruszenia ogólnych zasad niedyskryminacji i dobrej administracji w związku z tym, że strona pozwana wyznaczyła skarżące krótszy termin na udzielenie odpowiedzi po przekazaniu ustaleń ostatecznych w dochodzeniu, niż termin udzielony innym stronom postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2012 r. — Tubes Radiatori przeciwko OHIM — Antrax It (grzejniki promiennikowe)

(Sprawa T-315/12)

(2012/C 273/35)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tubes Radiatori Srl (Resana, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Vere, K. Muraro i M. Balestriero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Antrax It Srl (Resana, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 kwietnia 2012 r. w sprawie R 953/2011-3 i w konsekwencji ustalenie i stwierdzenie ważności wzoru wspólnotowego nr 000169 370-0002 należącego do TUBES RADIATORI srl, który jest nowy i ma charakter indywidualny;

- obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej zgodnie z art. 87 regulaminu postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 2 maja 1991 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Grzejniki promiennikowe — wzór wspólnotowy nr 169 370-0002

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Antrax It Srl

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Naruszenie art. 4, 9 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych a w szczególności podstawy unieważnienia, o której mowa w art. 25 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia ze względu na brak charakteru indywidualnego w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) tego samego rozporządzenia

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 4, 5, 6 rozporządzenia nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 23 lipca 2012 r. — Niderlandy przeciwko Komisji

(Sprawa T-325/12)

(2012/C 273/36)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, J. Langer i M. de Ree)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 maja 2012 r. nr SG-Greffe (2012) D/3150 w sprawie SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 i N 528/2009 — Niderlandy/ING — pomoc restrukturyzacyjna);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia praw do obrony i zasady ostrożności